

нишъ-тъ; ^аелате да го убиемъ и да усво-
 59 имъ наслѣдіе-то му. ^иИ като го уловихъ
 изведохъ го вънъ отъ лозіе-то и убихъ го.
 40 И тѣй кога дойде стопанинъ-тъ на лозіе-то,
 41 какво ще стори на тѣзи земледѣлцы? ^еКа-
 зувать му: ^зЗлы-тъ злѣ ще погуби, ^ии ло-
 зіе-то ще даде подъ наемъ на други земе-
 дѣлцы, които ще му въздадхтъ плодове-тъ
 42 на врѣме-то имъ. Казува имъ Исусъ: ^еНе
 сте ли прочели никога въ писанія-та; ^а“Ка-
 мѣкъ-тъ, който отхвърлихъ зидари-тъ, той
 станъ глава на жгълъ-тъ; отъ Господа бы
 45 това, и е чудно въ очи-тъ наши?” За това
 ви казувамъ, че ^иоще ся отнеме отъ васъ
 царство-то Божіе, и ще ся даде на народъ
 44 който ще прави плодове-тъ му. И ^зкойто
 падне на тойзи камѣкъ, ще ся строши; а на
 когото падне, ^ище го смаже.
 45 И като чухъ първосвященници-тъ и Фа-
 рисеи-тъ притчы-тъ му, познахъ че за
 тѣхъ казува; И искахъ да го уловятъ, но
 46 убояха ся отъ народа, понеже ^икато про-
 рокъ го имахъ.

ГЛАВА 22.

1 И отвѣща Исусъ и ^аговоряше имъ пакъ
 2 съ притчы, и казуваше: Уподоби ся цар-
 ство небесно на человекъ царь, който на-
 3 прави свадбж на сына си; И распроводи
 слугы-тъ си да призовхтъ званны-тъ на
 4 свадбж-тж; и не рачахъ да дойдхтъ. Пакъ
 проводи други слугы, и казуваше: Речѣте
 на званны-тъ: Ето обѣдъ-тъ си приготвихъ;
 5 юнци-тъ ми и огоени-тъ сж заклани, и
 5 всичко е готово; дойдѣте на свадбж. Но
 тѣ не радихъ, и разидохъ ся, единъ на
 6 пивъ-тж си, а другъ на търговіи-тж си. А

^а Псал. 2; 2.
 Гл. 26; 5.
 27; 1. Иоан.
 41; 55. Дѣя.
 4; 27.
^б Гл. 26; 50,
 и др. Мар.
 44; 46, и др.
 Лук. 22; 54,
 и др. Иоан.
 48; 42, и др.
 Дѣян. 2; 25.
^в Лук. 20; 46.
^г Лук. 24; 24.
^д Евр. 2; 5.
^д Дѣя. 45; 46.
 45; 7. 48; 6.
 28; 28. Рим.
 9; 40; 41;
^е Псал. 118;
 22. Пса. 28;
 46. Мар. 12.
 40. Лук. 20;
 47. Дѣян. 4;
 41. Ефес. 2;
 20. 4 Пет. 2;
 6, 7.
^ю Гл. 8; 42.
^з Пса. 8; 44,
 45. Зах. 42;
 5. Лук. 20;
 48. Рим. 9;
 55. 4 Пет. 2;
 8.
^и Пса. 60; 42.
 Дан. 2; 44.
^и Ст. 41. Лук.
 7; 46. Иоан.
 7; 40.
^а Лук. 44; 46.
 Откр. 49; 7,
 9.

^б Прит. 9; 2.